

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:
Pf.II.20.022/2023/3.

A felperes:
(felperes neve) ((lakcím).)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:
Dr. Szabó Gábor ügyvéd ((ügyvéd címe).)

Az alperes:
(bv. intézet neve) (címe.)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:
Dr. Réfy Vilmos ügyvéd ((ügyvéd 2. címe))

A per tárgya:
személyiségi jog megsértésének megállapítása

Az elsőfokú bíróság neve és a megfellebbezett határozatának a száma:
Kecskeméti Törvényszék 10.P.20.819/2022/10.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés száma:
Felperes, 10.P.20.819/2022/14.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára – 15.000 (tizenötezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az illetékfizetési kötelezettség e határozat meghozatalát követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes 2014-2017. években szabadságvesztés büntetését töltötte az alperesi büntetés-végrehajtási intézményben. A 2017. június 22-étől 2017. augusztus 22-éig történő fogvatartása idején az elhelyezéséül szolgáló zárkában a mozgástér nagysága 2,4 – 3,1 m² között változott.

[2] A peres felek között a Kecskeméti Törvényszék előtt 10.P.21.399/2020., 10.P.20.600/2021. és 10.P.20.127/2022. számú peres eljárásban a felperes szintén a nem megfelelő nagyságú mozgástér biztosítására alapítottan érvényesített személyiségi jog megsértésének megállapítása iránti igényt a perbelitől eltérő időszakokra.

A kereset és az ellenkérelem

[3] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, az alperes megsértette az emberi méltósághoz fűződő jogát azzal, hogy nem biztosított emberhez méltó elhelyezési körülményeket. Így nem biztosította a jogszabályban előírt egy főre eső minimális ételteret, a zárka azbeszt anyagú burkolata miatt azt orrfacsaró, nehéz szag lepte be, hatékony szellőztetésre nem volt lehetőség. Az azbeszt mérgező hatása következtében jobb oldali tüdőér tágulatban szenved, ezért csak könnyű fizikai munkát végezhet. Az alperes nem biztosította a ruházat megfelelő tisztításához szükséges körülményeket sem, a mellékhelyiség is rossz állapotú volt.

[4] Kérte az alperes perköltségben való marasztalását a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM r.) 2. §-a alapján azzal, hogy jogi képviselője nem köteles áfa fizetésére. Mellékelte a megbízási szerződést, amely szerint az elvégzett ügyvédi tevékenységért megkezdett óránként 20.000 Ft-ban, tárgyalásonként pedig 65.000 Ft díj megfizetésében állapodtak meg. A keresetlevél benyújtásáig 7 órára 140.000 Ft ügyvédi munkadíjat számított fel. A kifejtett ügyvédi tevékenységet az alábbiak szerint részletezte: a megbízás felvétele a kereset összeállítását megelőzően 1 óra; fogvatartási adatok elemzése 1 megkezdett óra; kereset összeállítása, mellékletek csatolása 3 megkezdett óra; ÁNYK rendszer használatával nyomtatvány kitöltése, kereset, mellékletek benyújtása 1 megkezdett óra; kereset benyújtása után ügyfél tájékoztatása, konzultáció 1 megkezdett óra.

[5] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte az IM r. 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján. Érdemi védekezésének előadásán túl kifogásolta a felperes által felszámított perköltség összegét, hangsúlyozta, hogy a keresetlevél előterjesztéséig felszámított 7 óra, figyelemmel a peres felek között korábban folyamatban volt három perre is, eltúlzott. A felperes keresetben feltüntetett fogvatartását érintő zárkakimutatás már a felperes által korábban kezdeményezett azonos tárgyú eljárásokban a jogi képviselő rendelkezésére állt. A jelen kereset tartalma az abban foglalt joggyakorlati hivatkozásokra is kiterjedően a korábbi keresetekkel megegyező. Utalt arra, a jóhiszemű pervittel nem egyeztethető össze, hogy a felperes igényét nem egyetlen perben érvényesíti, holott ahhoz valamennyi szükséges adat (zárkakimutatás) a korábbi peres eljárásokban is rendelkezésére állt.

[6] A keresetben foglaltak bizonyítást nem igényeltek, kizárólag az említett zárkakimutatás csatolását igényelte.

[7] Erre tekintettel vitatta a fogvatartási adatok elemzésével összefüggésben a munkadíjfelszámítást, és eltúlzottnak találta a kereset előterjesztése kapcsán felszámított három órát.

[8] Az elsőfokú bíróság a perfelvételt tárgyaláson kívül lezárta, az érdemi tárgyalás időpontját 2022. október 26. napján 10 órájára tűzte ki. A felperesi képviselő tárgyalás elhalasztása iránti kérelmét a 9. sorszámú végzésben elutasította. A kitűzött érdemi tárgyalást

a felperes és az alperesi képviselő távollétében megtartotta és az ügyben érdemi döntést hozott.

[9] Az elsőfokú bíróság a 12. sorszámú – a Szegedi Ítéltábla Pkf.20.021/2023/2. számú helybenhagyó határozatával jogerőre emelkedett – végzésében a felperesi képviselő érdemi tárgyalás elmulasztása miatt előterjesztett igazolási kérelmét elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogát azzal, hogy 2017. június 22-től 2017. augusztus 22. napjáig terjedő időszakban nem biztosította számára a jogszabályban előírt 1 főre eső minimális ételteret. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 40.000 Ft perköltséget, továbbá megállapította, hogy a 36.000 Ft feljegyzett eljárási illeték az állam terhén marad.

[11] A per főtárgya tekintetében a felperes keresetét kifejtett indokai alapján ítélte megalapozottnak. Egyetértett az alperes álláspontjával, hogy a felperes által felszámított perköltség eltúlzott. Osztotta az alperes ellenkérelmében ezzel kapcsolatban kifejtett álláspontját. Az ott megjelölt szempontok alapján a felperesi képviselő által kifejtett tevékenységet két munkaóránál találta megállapíthatónak.

[12] Nem fogadta el a felperesnek azt a magyarázatát, hogy a keresetlevél benyújtásához mellékletként csatolni kell a jogeseteket és azokat ÁNYK felületen kell beadni, mert a hivatkozott jogesetek csatolása azok nyilvános elérhetősége miatt szükségtelen volt, egyéb melléklet pedig csak a zárkakimutatás, illetve a törvényszék előtti minden polgári perben kötelező ügyvédi megbízási szerződés és meghatalmazás, valamint a költségjegyzék volt.

[13] Mindezek alapján az IM r. 2. § (1) bekezdése alapján felszámított ügyvédi munkadíjat a (2) bekezdés alapján 40.000 Ft-ra mérsékelte, és ennek megfizetésére kötelezte az alperest.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[14] A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését támadta. Elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan az erre vonatkozó rendelkezés részbeni megváltoztatásával a perköltség összegének 120.000 Ft-ra történő felemelését kérte. A másodfokú eljárásban a csatolt költségjegyzék alapján 80.000 Ft perköltséget számított fel. Érvelése szerint az elsőfokú eljárásban sérült az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében és XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes és nyilvános tárgyaláshoz fűződő joga az eljárás szabálytalansága miatt. Előadta, az elsőfokú bíróság a 2022. október 26. napjára tűzött tárgyalásra szóló kitűző végzést csak 2022. október 10. napján hozta meg, azt 2022. október 25. napján állt módjában átvenni. Az iratok átvételére általában 15 nap áll rendelkezésre, amely meg is történt, azonban a túl közeli határnap miatt a tárgyaláson nem volt lehetősége megjelenni. A tárgyaláson szándékában állt megjelenni, mert az ellenkérelemre csak a tárgyaláson nyílt volna lehetősége nyilatkozni, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság nem hívta fel válaszirat előadására, a felhívás nélkül tett nyilatkozata pedig hatálytalan lett volna. Azzal, hogy az elsőfokú bíróság nem hívta fel válaszirat előterjesztésére és az első tárgyaláson ítéletet hozott, elzárta attól, hogy a tárgyaláson akár szóban, akár írásban nyilatkozhasson az ellenkérelemre. Ezzel sérült a tisztességes eljáráshoz való joga. Utalt arra, az elsőfokú bíróság az igazolási kérelmét elutasította azzal az indokkal, hogy a mulasztás

következménye rá nézve kifejezhető hátránnyal nem jár, mert a keresetnek megfelelő tartalmú ítéletet hozott. Ez a megállapítás azonban téves, mert nem a keresetnek megfelelő ítélet született, hiszen a bíróság gyakorlatilag a töredékére mérsékelte a perköltséget. Megítélése szerint ez olyan lényeges jogot sértő eljárás, amely indokoltá teszi az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú eljárás megismétlését.

[15] Másodlagos fellebbezési kérelme indokaként előadta, a felszámított perköltség alátámasztására csatolta a megbízási szerződést, amelyből megállapíthatóan minden megkezdett óra esetén egy egész óra díjazása számolandó el. Utalt arra, hogy csatolta a Székesfehérvári Törvényszék ítéletét, amelyben 320.000 Ft perköltség megállapítását tartotta indokoltnak a bíróság egy tárgyalás alapján. Megítélése szerint értékelendő, hogy az alperes a perre okot adott, mert az előírt élettér biztosításának hiányával emberi méltóságot sértő körülmények között helyezte el. Az igényeltnél alacsonyabb összegű perköltség megítélése quasi „büntetést” jelentene számára, hiszen – annak ellenére, hogy a jogsértéseket elszenvedte és a törvényadta jogait gyakorolja a peres eljárásban – a meg nem térült perköltségeket neki kellene viselnie, ami nyilvánvalóan nem lehet a jogalkotó célja. Hivatkozott arra, téves az ítélet [25] és [26] bekezdésében foglalt megállapítás, mert mellékletként csatolásra került a felperes saját e-mailje, valamint e körben több szóbeli és írásbeli konzultáció is felmerült, a kereset tartalma nem egyezik meg a korábbi keresettel, mivel tényállási része nagy részben más.

[16] Hivatkozott a Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.128/2022/8. számú ítéletére, amely hasonló tárgyú jogkérdésben 200.000 Ft-ot meghaladó perköltséget állapított meg.

[17] Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az ítéltábla döntése és annak indokai

[18] A fellebbezés alaptalan.

[19] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (a továbbiakban: Pp.) 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2) – (4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a) – d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. A felperes fellebbezése kizárólag az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését támadja. Ezért csak az erre vonatkozó döntést érintő, a Pp. 381. §-ában írtaknak megfelelő eljárási szabálysértés adhat alapot az elsőfokú ítélet fellebbezéssel érintett részének hatályon kívül helyezésére. A felperes a hatályon kívül helyezésre vonatkozó fellebbezési kérelmét az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdését és XXVIII. cikkének (1) bekezdésének megsértésére alapította. Az Alaptörvény hivatkozott rendelkezései alapjogként szabályozzák a tisztességes eljáráshoz való jogot. Megjegyzi az ítéltábla, az Alaptörvény XXIV. cikke szerinti tisztességes hatósági eljáráshoz való jog nem azonosítható a tisztességes bírósági eljáráshoz való, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében szabályozott tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal [3223/2018. (VII. 2.) AB határozat]. A polgári peres eljárásra a Pp. szabályai az irányadók. Ezért az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére csak a Pp. erre vonatkozó szabályai, a 380. § és 381. § rendelkezései alapján kerülhet sor. A tisztességes eljáráshoz való jog esetleges sérelme az ítélet hatályon kívül helyezését akkor eredményezheti, ha az valamely a Pp. előzőekben írt rendelkezései szerinti eljárási szabálysértéssel valósul meg. A felperes fellebbezésében ilyen eljárási szabálysértést nem jelölt meg, és a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme indokaként előadottakból sem állapítható meg ilyen eljárási szabálysértés. A tárgyalás elmulasztása miatt előterjesztett igazolási kérelmet elutasító végzéssel kapcsolatos

előadás a jelen eljárásban nem bír jelentőséggel. Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok megsértése nélkül mellőzte a felperes válaszirat előterjesztésére történő felhívását.

[20] Az ítéltábla nem látott lehetőséget az elsőfokú bíróság döntésének a megváltoztatására sem, azzal az ítéltábla egyetért. A felperes költségigényét az IM r. 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján a megbízási szerződést csatolva számította fel. Az IM r. 2. § (2) bekezdése szerint az (1) bekezdés alapján felszámított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság a konkrét ügyben foglalt állást arról, hogy a felszámított ügyvédi munkadíj arányban áll-e a jogi képviselő által kifejtett tevékenységgel. Ezért az, hogy más hasonló tárgyú perben a bíróság milyen összegű perköltséget állapított meg, a jelen bíróságot nem köti. Az elsőfokú bíróság lényegében az alperes ellenkérelmében kifejtett indokokat elfogadva mérsékelte a felszámított ügyvédi munkadíjat. Azzal az ítéltábla is egyetért, megismételni nem kívánja. A fellebbezés kapcsán rámutat arra, meghatározó jelentőséget tulajdonít az ítéltábla annak a ténynek, hogy a felperes ugyanazon jogi képviselő közreműködésével különböző időtartamokra lényegében ugyanazon tényállás alapján kívánt a jelen perben igényt érvényesíteni az alperessel szemben, mint a megelőző eljárásokban. A jelen perbeli keresetlevél némiképp eltérő tartalma és a fellebbezésben hivatkozott egyéb körülmények sem teszik lehetővé, nem indokolják kettőnél több munkaóra felszámítását.

[21] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, megfellebbezett rendelkezését a Pp. 382. §-a alapján helybenhagyta.

[22] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére az ítéltábla a Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező felperest.

[23] Az alperes perköltséget nem számított fel, ezért arról az ítéltáblának rendelkeznie nem kellett.

[24] Az ítéltábla tájékoztatja a felperest, hogy a másodfokú eljárási illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetni. Megfizetése során közleményként fel kell tüntetni adóazonosító számát, valamint az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését és a bírósági ügyszámot. Figyelmezteti a felperest, amennyiben az illetéket az esedékességgel nem fizeti meg, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint késedelmi pótlékot kell fizetnie az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. 46. § (1) bekezdése szerint.

[25] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Szeged, 2023. június 8.

Dr. Béri András sk.

a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.

előadó bíró

Dr. Lengyel Nóra

táblabíró